

Страшни дни прѣживѣлъ Рилскиятъ монастиръ въ тѣзи дълги вѣкове, когато мощитѣ на „светиятъ Отецъ“ не били въ него.

Около 200 години слѣдъ смъртъта на Св. Иоана Рилскиятъ монастиръ (най-стариятъ), билъ вече съвсѣмъ разрушенъ. Слѣдъ около други 100 години монастирътъ вече го намираме не на старото му мѣсто, а около на $\frac{1}{2}$ часть пѣтъ по надолѣ по течението на Рилската рѣка. По туй врѣме единъ владѣтель на часть отъ Македония, именуемъ Хрелъ, обновилъ монастира; изградилъ въ него прѣкрасна църква и направилъ грамадна каменна кула въ монастирския дворъ.

Картина отъ В. Захариевъ.

Но днешнитѣ монастирски постройки и днешната му голѣма църква сѣ отъ по-ново врѣме. Много отъ килиитѣ, които Хрелъ направилъ, били разрушени по-късно — отъ разбойници, отъ пожари, или поради бѣднотия и липса на пари за прѣпокриване и прѣизмазване. Много пострадалъ монастирътъ въ онѣзи години, когато турцатѣ завладѣли България. Когато мощитѣ на Св. Иоана Рилски били прѣнесени отъ Търново въ монастира, монастирътъ билъ поправенъ, украсенъ и билъ доста богатъ. Но и туй не про-